

Ett historiskt 10-mila

Första helgen i maj var det dags för årets upplaga av 10-mila, en av orienteringens mest klassiska budkavlar med en historia som sträcker sig bak till 1945. Årets upplaga var dessutom den första i ny tappning där dam- och herrkaveln ändrat utformning till att bli mer likvärdiga. Men även om ändringarna var det som var i fokus inför tävlingen, så var det mycket som var sig likt.

Till att börja med samlades vi som vanligt för gemensam bussresa från LOK-gården samt A-huset med vår eminente busschaufför Mats Backteman. Det var ett laddat gäng som lämnade ett varmt och soligt Linköping kring lunchtid på lördagen för att rulla upp mot Nynäshamn. Väl på plats delade vi upp oss till respektive boende, där de som sprang tidigt i stafetten hoppade av vid arenan för att inkvartera sig på hårt underlag, medan vi som sprang senare i stafetten fortsatte till hotellet för incheckning. Därefter begav sig alla av mot arenan lagom till att se ungdomskavlen gå i mål, där LOK hade 2 lag som gjorde mycket fina prestationer!

Efter målgång på ungdomskaveln så var det dags att ladda upp för årets herrkavel som, nytt för i år, hade tre dagsträckor som inledning på kaveln. Klockan 17.30 radade herrarna upp sig på starttrakan i kvällssolen där drygt 300 lag gav sig av ut i den fina terrängen, och där Linköping ställde upp med tre starka herrlag. Efter 3 sträckor var NTNUI i ledningen innan herrkaveln gjorde uppehåll inför resterande nattsträckor.

Istället laddades det om för starten på en historisk damkavel där damerna, för första gången, skulle få inleda med nattsträckor. Klockan 21.30 radade drygt 250 damlag upp sig för start i skymningen där LOK ställde tre lag

Den historiska damstarten. Foto: Per Gustås

LOK:s förstalag bestående av Corina Hüni, Hanna Lagerberg, Stina Eriksson, Klara Ljunggren, Emma Bengtsson och Alva Olsson.

till start. När startskottet gick fick vi åter en mäktig upplevelse av en orm av pannlampor som ringlar iväg upp i skogarna. För oss som såg starten som publik är denna upplevelse alltid häftig, och något som vi upplevt många gånger tidigare vid starten på herrkaveln på både 10-mila och Jukola, men vad som nästan var häftigast var att det för ovanlighetens skull var damerna som fick stå i centrum för denna mäktiga start. Damerna inledde med två sträckor i mörkret där IFK Göteborg växlade i ledning innan uppehåll inför dagsträckorna.

Efter detta var det åter dags för herrarna att stå i fokus, där den 4e sträckan långa natten inleddes klockan 23.30 som jaktstart utifrån placering och tid efter täten, och därefter följde resterande sträckor innan målgång efter 10 sträckor beräknades till tidig söndagsmorgon. Denna del av herrkaveln kunde jag personligen inte följa då jag försökte få några timmars sömn för att ladda upp inför min egna insats i damkaveln under söndag morgon. När jag återvände till arenan på söndagen var det dock lagom till målgången för LOK i herrkaveln där lag 1 slutade på en hedrande 59e plats, vann det gjorde Stora Tuna OK. Magnus Herberthson, Christer Lindell och Per Gustås gjorde en

Corina och Stina innan damstarten.

gedigen insats och coachade hela kvällen, natten och morgonen, en imponerande och så viktig insats för alla oss löpare, tack för det!

Damernas jaktstart inleddes klockan 07.00 med sträcka 3 och långa dagen, därefter följde ytterligare tre sträckor innan en målgång efter totalt 6 sträckor. Det blev en spännande och nagelbitande uppgörelse i täten där tillslut Stora Tuna åter stod som segrare och säkrade en dubbelseger medan LOK lag 1 slutade på en fin 42a plats. Hur var det i skogen då? Ja, de flesta berömde ändå terrängen som fin men kuperade, och som någon LOK:are så fint sammanfattade skogens utmaningar ”det är lätt att orientera om man har koll på vart man är”.

Så hur var då det nya upplägget på 10-mila? Ja, när jag försökte sammanfatta det såhär i efterhand så känns det något rörigt med omstarter och uppehåll hit och dit, och det var lite svårt att försöka hänga med hur det gick i båda stafetterna samtidigt som man själv skulle

springa nästa dag. Men där på plats kändes det ändå naturligt med ett mer jämnt upplägg med natt- och dagsträckor, och där både dam- och herrkaveln stod i fokus parallellt på ett annat sätt en tidigare.

Och i slutändan så var huvuddelen ändå sig likt, med en fin stafett tillsammans med mängder av orienterare, fina och utslagsgivande banor och en fantastisk klubbkänsla som alltid med Linköpings OK. Jag ser redan fram emot nästa års 10-mila, men först tuffar vi vidare mot nästa stafett – Jukola!

Over and out,

Emma Bengtsson